

Kázání: 117. Jak připravit boží kafe

Život každého z nás, který jsme darem dostali, má nepočítaně možností, jak se může žít, jak může chutnat, jaké má grády a jak voní.



Kázání

Jak připravit boží kafe

čtení: Lukáš 6, 27 - 38

27 Ale vám, kteří mě slyšíte, pravím: Milujte své nepřátele. Dobře čiňte těm, kteří vás nenávidí.

28 Žehnejte těm, kteří vás proklínají, modlete se za ty, kteří vám ubližují.

29 Tomu, kdo tě udeří do tváře, nastav i druhou, a bude-li ti brát plášť, nech mu i košili!

30 Každému, kdo tě prosí, dávej, a co ti někdo vezme, nepožaduj zpět.

31 Jak chcete, aby lidé jednali s vámi, tak jednejte vy s nimi.

32 Jestliže milujete jen ty, kdo vás milují, můžete za to očekávat Boží uznání? Vždyť i hříšníci milují ty, kdo je milují.

33 Číníte-li dobře těm, kteří dobře činí vám, můžete za to očekávat Boží uznání? Vždyť totéž činí i hříšníci.

34 Půjčujete-li těm, u nichž je naděje, že vám to vrátí, můžete za to čekat Boží uznání? Vždyť i hříšníci půjčují hříšníkům, aby to zase dostali nazpátek.

35 Ale milujte své nepřátele; čiňte dobře, půjčujte a nic nečekejte zpět. A vaše odměna bude hojná: budete syny Nejvyššího, neboť on je dobrý k nevďečným i zlým.

36 Budte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec.

37 Nesudte, a nebudete souzeni; nezavrhujte, a nebudete zavrženi; odpouštějte, a bude vám odpuštěno.

38 Dávejte, a bude vám dáno; dobrá míra, natlačená, natřesená, vrchovatá vám bude dána do klína. Neboť jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám.“

Sestry a bratři, tak jsme si pořídili automatický kávovar. Nic extra, ale to, o co jde, umí dobře: namlít kávová zrna, uvařit vodu a připravit šálek dobrého kafe. Ačkoli jsem byl vždy zapřisáhlý antikafeista, před dvěma lety mi tenhle nápoj začal z ničeho nic chutnat a nečekaně jsem se zařadil mezi jeho věrné uživatele. Nemám sice ještě tak vytríbenou chuť jako Pavla, která kafuje od útlého mládí, ale dělám, co můžu.

Kávovar skýtá dříve netušené možnosti. V návodu se píše, ať laskavý zákazník nepočítá s tím, že ho prvních pár šálků vyloženě nadchne. Výchozí nastavení přístroje je totiž po stránce hrubosti mletí, teploty vody nebo tlaku průměrné.

Uživatel si musí dát tu práci a parametry postupně upravit tak, aby odpovídaly nejen kvalitě kávových zrn, ale také jeho vlastním preferencím a chuti. Zkoušet se dá prakticky do nekonečna.

Však to milí přátelé kávy znáte, kafe může být spíš hořké nebo spíš nakyslé, může být více nebo méně koncentrované, může být samo nebo s mlékem či dokonce smetanou, a takhle bychom mohli pokračovat do nekonečna.

Fajnšmekr se od běžného popíječe pozná právě podle toho, že má o všech možnostech přípravy přehled a dokáže tu kterou variantu pro vhodnou příležitost také připravit. Tak daleko osobně nejsem a obávám se, že nikdy nebudu, jsou ale tací, kdo se skutečně vyznají.

Podobně jako s kávovarem je tomu i s naším životem. Sice jsme si ho nepořídili někde v e-shopu, život jsme dostali darem, ale jinak v leccems kávovar skutečně připomíná. Nevěříte?

Tak třeba to výchozí nastavení. Podobně jako u přístroje na přípravu kávy i my sami jsme od okamžiku, kdy vstoupíme do života, nastaveni na běžný průměr. Štědrost a sobectví, odvaha a strach, to všechno nastavené tak, aby se jakž takž dalo žít.

Laskavý uživatel nechť nepočítá s tím, že ho prvních pár let či desetiletí vyloženě nadchne. Naše výchozí nastavení je totiž po stránce hrubosti, vřelosti nebo tlaku průměrné. Uživatel si musí dát tu práci a parametry postupně upravit tak, aby odpovídaly kvalitě ideálů, kterými se nechává zásobovat, a také preferencím a chuti vzorů, ke kterým vzhlíží.

Nikdo z nás nežije ve vzduchoprázdnu. Jsme součástí širší společnosti, navazujeme na ty, kdo tu byli před námi, přejímáme způsoby myšlení a životní styl těch, které uznáváme.

A tady právě leží zakopaný pes. Spíš než že bychom my lidé štelovali sami sebe a upravovali své parametry tak, aby byl náš život lahodnější a chutnější, necháváme se štelovat svým okolím, přejímáme obvyklé způsoby uvažování, necháváme do sebe sypat ingredience, které jsou nejsnadněji dostupné.

A tak se stává, že potom semeleme kde co, a naše kafe je hořké k nesnesení, nebo naopak kyselé, až se z toho křiví tvář.

Ale dost jinotajů, budme konkrétní. Není právě dnešní doba typická tím, co všechno se dá v našich člověčích kafemlejncích semlít? Nesnášenlivost, nenávisť, lži, polopravdy, strach, národovectví, malichernosti, sobectví, pomstychtivost, nadutost – a to jsem vyjmenoval ingredience jenom některé.

Není pro dnešní dobu příznačné, že si lidé často nechávají své svědomí štelovat osobami, kterým o lahodný pokojný svět vůbec nejde? Jenže jak z toho ven?

Apoštol Pavel v listu Římanům píše stručně:

„Nepřizpůsobujte se tomuto věku, ale našteliňte se tak, že začnete myslet jinak, abyste mohli rozpoznat, co je skutečně dobré a co chutná Pánu Bohu“ (Římanům 12, 2).

Prostě se musíme poohlédnout po jiných ingrediencích. A to je jiné kafe, než je běžně k mání. Podstatné je, že se budeme orientovat ne podle našich běžných chutí, ale podle chuti, která je vpravdě Boží.

Musíme se nejprve vrátit k výchozímu nastavení. Říká se tomu obrácení. Je třeba si přiznat naše lidské parametry, naše obavy i odvahu, naše sobectví i vstřícnost.

Teprve tehdy, kdy vezmeme vážně, kdo jsme, kdy vezmeme na vědomí naše temné i světlé stránky, můžeme udělat další krok, dát si tu práci a parametry naší duše postupně upravit tak, aby odpovídaly nejen kvalitě Božích ingrediencí, ale také Božím preferencím a chuti.

V tom spočívá tajemství života. Právě o tom je dnešní úryvek z Ježíšova kázání, jak jsme jej četli z Lukášova evangelia.

Předně, Boží ingredience do našich kávovarů jsou dvě: dobrota a milosrdenství.

„Bůh je dobrý k nevďěčným i zlým,“ říká Ježíš na rovinu a dodává: „Budte milosrdní, jako je milosrdný sám Bůh, váš Otec“.

Pokud si do mlýnku našeho srdce necháme nasypat kvalitní zrnka dobroty a milosrdenství, jsme na dobré cestě. Pak už jde jen o to nastavit sílu, neboli koncentraci a pustit se do vlastní přípravy jednotlivých šálků života. Zkoušet se dá prakticky do nekonečna a chutí je nepočítaně.

Možností, jak být dobrým a milosrdným člověkem je skutečně celá řada. Lidí, kterým jde o dobro celku, nejen svoje a své rodiny, ale celé společnosti, neřku-li celého světa, není nikdy dost. A lidé milosrdní, jinak řečeno shovívaví, tolerantní, smířliví, jsou v každé době potřeba jak sůl.

Vtip je v tom, že v každé době a v každé situaci se cesta dobroty a milosrdenství musí hledat nanovo. Nic není dáno jednou provždy, svět se mění a tak nám nezbyvá, než činit rozhodnutí správným směrem dnes a denně. Kafe se také musí připravovat stále znova, aby bylo skutečně čerstvé.

Být dobrým znamená přát druhým, ať je to kdokoli, nemyslet jen na sebe. „Jak chcete, aby jednali lidé s vámi, tak jedněte vy s nimi,“ zmiňuje Ježíš zlaté pravidlo.

Být milosrdným znamená druhé nezavrhovat, ale odpouštět.

Potud by se koneckonců s požadavkem dobroty a milosrdenství mohl ztotožnit skoro každý. Nebyl by to ale Ježíš, aby nám tu naši přípravu chutného života ještě trochu nezkomplikoval:

„Milujte své nepřátele. Dobře číňte těm, kteří vás nenávidí.“

A potom ještě přidá, že na facku máme nastavit druhou tvář, nechat se případně okrást o kabát a půjčovat bez toho, že by se něco vrátilo.

No pěkně děkuji! To by to za chvíli ve společnosti vypadalo ještě hůř než v pověstných devadesátkách! Násilníci by dobré lidi mlátili hlava nehlava, co by nebylo přibetonováno k zemi, to

by se ukradlo, a lidé by spokojeně žili na dluh, protože by nemuseli nic vracet. Není ten Ježíš trochu idealista? Cožpak takhle může lidská společnost fungovat?

Samozřejmě, že nemůže, to dá rozum. Ježíšovy pokyny nelze brát zákonicky doslova. Na jiném místě například říká, že jestli nás svádí oko k něčemu špatnému, tak že si ho máme vyloupnout, a když na to přijde, tak si třeba useknout i ruku. Neznačená to ovšem, že to skutečně uděláme.

Ježíš nás chce pouze vyprovokovat k přemýšlení. To abychom si nemysleli, že když budeme dobrými a tolerantními lidmi, tak že máme jednou provždy vystaráno.

Každý fajnsmekr ví, že káfi nejrůznějších chutí je nepočítaně. Byla by škoda používat kávovar jen na jeden druh pressa, pořád dokola, jakkoli by nám chutnalo. Život každého z nás, který jsme darem dostali, má nepočítaně možností, jak se může žít, jak může chutnat, jaké má grády a jak voní.

Ježíš nám chce sdělit něco velice důležitého, a sice že bychom se neměli uzavřít v nějaké setrvačné představě, jak se chovat jako křesťané, že bychom měli jít dál, za hranice běžných zvyklostí, že bychom si měli umět představit dobrotu a milosrdenství mimo všechny myslitelné parametry, třeba i ve vztahu k těm, kdo nás nenávidí.

Ale pozor! Ježíš nese-psal nějaké paragrafy, jejichž plnění bychom si snad měli odškrtnout. Spíš jde o to nechat se jeho slovy inspirovat. Vlastní provedení už záleží na okolnostech, na situaci, na tom, jak beznadějně nechutné jsou zrovna mezilidské vztahy nebo jak silnou kávu jsme ochotni připravit.

Jedno je ale jisté, na Pána Boha budeme stejně vždycky krátcí. Tak silnou kávu dobroty a milosrdenství, jakou umí vařit on, my sami nikdy nesvedeme. Za pokusy to ale stojí.

Jde o to nechat se inspirovat a zůstat připraveni pro příležitost, kdy naše nečekaná dávka dobroty a milosrdenství přijde zašprajcovanému světu kolem nás náramně vhod a v pravou chvíli. Takhle silné a přitom lahodné kafe není totiž běžně k mání.

PeČ

SPCH 20. 2. 2022

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)